

[திரு. இராம. வீரப்பன்]

[1991 அக்டோபர் 4]

“ 1991-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பல்கலைக் கழகச், சட்டங்கள் சார்ந்த (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 46/1991) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும் ”

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் “ ஆம் ” என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் “ இல்லை ” என்க. (இல்லை)

ஏற்போர் அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

(மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

(எ) தனியார் கல்லூரிகள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு, 1991.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “ 1991 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தனியார் கல்லூரிகள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 47/1991). மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“ 1991 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தனியார் கல்லூரிகள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 47/1991) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெறவேண்டும் ” எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தனியார் கல்லூரிகளுடைய திருத்த சட்டமுன்வடிவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1991 அக்டோபர் 4] [திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

தனியார் கல்லூரிகள் என்பது தமிழகத்திலே ஒரு காலத்திலே அகில இந்தியாவினை ஆண்டு கொண்டு இருந்த ஐ. ஏ. எஸ். ஐ. பி. எஸ். போன்றவர்களை உருவாக்கிய மிகச் சிறந்த கல்லூரிகளாக இருந்து வந்திருந்த நிலைமைகள் வரலாறுகள் எல்லாம் மாறி இன்று தனியார் கல்லூரிகள் ஒரு மோசமான நிலைக்கு வந்து கொண்டிருப்பதை எல்லாம் சரி செய்வதற்காக நம்முடைய அரசு இந்தத் திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். பல கல்லூரிகள், சிறப்பான கல்லூரிகள் எல்லாம் இன்று பெயர் மங்கி அவைகள் எல்லாம் இன்று ஒரு வியாபாரத்தலமாக பலயிடங்களில் இருந்து கொண்டு இருக்கின்றன. நம்முடைய அரசு கல்லூரிகளில் இருக்கின்ற பேராசிரியர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்து இருக்கிறார்கள். நல்லமுறையில் கை நிறைய சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த மாணவர்களுடைய கல்வி, முறையாக இருக்கிறதா அவர்களுக்கு முறையாக பயன்படுத்தப்படுகிறதா என்பதற்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இதுவரை கொடுக்கவில்லை என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. நம்முடைய ஏராளமான மாணவர்கள் கல்லூரிகளில் படித்து அண்டர் கிராஜிவேட்டாக அதாவது பட்டம் பெறாத படித்தவர்களாக வந்து கொண்டு இருப்பதை இன்று நாட்டில் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆகவே, நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கல்வித் துறையில் உள்ள ஏராளமான பேராசிரியர்களுக்கு கை நிறைய சம்பளம் கொடுக்கின்ற அந்த நிலையில் அவர்களுடைய வேலைக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற இந்த நேரத்தில் கல்வியிலே சுவனம் செலுத்தக் கூடிய ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை அவர்கள் உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கல்லூரிகளில் எல்லாம் இன்று நம்முடைய மாணவர்களுக்கு நல்ல அறிவை புகட்டுகின்ற அளவுக்கு போதுமான அளவுக்கு அமையவில்லை என்கின்ற சூழ்நிலையை அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். ஆகவே மறுபடியும் ஒவ்வொரு கல்லூரியையும் எந்த முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை ஒரு ஆய்வுக்குழு மூலம் அறிந்து தனியார் கல்லூரிகள் ஆனாலும் சரி அரசுக் கல்லூரிகள் ஆனாலும் சரி ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றனவா என்று பார்க்கின்ற பணியை அவர்கள் மேற்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

எங்களுடைய முதுகுளத்தூர் தொகுதியில் பகம்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் பிறந்த மண்ணில் 20 ஆண்டுக்கு முன்பு ஒரு தனியார் கல்லூரி அவருடைய பெயரால் தொடங்கப்பட்டது. அந்தக் கல்லூரி நிர்வாகம்

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1991 அக்டோபர் 4]

சரிவர செயல்படவில்லை என்ற காரணத்தால் அந்தக் கல்லூரி நீண்ட நாள் முடியிருந்தது. நான் இந்த சட்ட மன்றத்திலே 1977 ஆம் ஆண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்த நேரத்தில் அப்போது இருந்த கல்வி அதிகாரிகள், மற்றவர்களை எல்லாம் அணுகி அந்த பசும்பொன் முத்து ராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் பெயரால் இருக்கின்ற அந்தக் கல்லூரியை நடத்தவேண்டுமென்று நான் முயற்சி செய்து மறுபடியும் நிர்வாகத்தை எல்லாம் அழைத்துப் பேசி, நிர்வாகம் சரிவர வராத காரணத்தால் நம்முடைய அரசாங்கமே பொறுப்பு ஏற்று அந்தக் கல்லூரி இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

பிற்பகல் 4.30

அரசாங்கம் கைநிறையச் சம்பளத்தைப் பேராசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கின்றது. ஆனால், கட்டிடம் கிடையாது. பேராசிரியர்கள் பாடம் நடத்துவது கிடையாது. பேராசிரியர்களின் எண்ணிக்கையைவிட மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் அந்தக் கல்லூரி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மாபெரும் தலைவரும், இந்தத் தேசத்திற்காக அரும்பாடுபட்டவரும் தெய்வமும், தேசியமும் இரு கண்கள் எனக் கருதுபவருமான பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் பெயரால் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கக் கூடிய கல்லூரி இன்று பாழ்பட்டுக் கிடக்கின்ற அந்தக் காட்சியினை நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நேரில் பார்க்க வேண்டுமென நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுதெல்லாம் ஒரு கல்லூரியைத் தொடங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது சாதாரணமான ஒரு காரியமாக இருக்க முடியாது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்தால்கூட ஒரு கல்லூரியை இப்பொழுது தொடங்குவது என்பது மிகக் கடினம். இவ்வளவு சிரமத்திற்கிடையில் எங்களுடைய வறண்ட பகுதியில் கல்வித் துறையில் ஒரு கல்லூரி இருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்தத் தனியார் கல்லூரியைச் சிறப்போடும், செம்மையோடும் நடத்த வேண்டிய பொறுப்பு நம்முடைய அரசுக்கு உண்டு. அந்தத் தனியார் கல்லூரிக்கு எப்படிச் கட்டிடம் கட்டுவது, அரசே அதை ஏற்றுக்கொள்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதா நம்முடைய பசும்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் ஒரு காலத்தில் இராம நாதபுரம் மன்னருக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் உதவி செய்த தற்காக மன்னர் அவர்கள் 22½ கிராமங்களைத் தானமாகத் கொடுத்ததாக ஒரு வரலாறு இருக்கிறது. அந்த 22½ கிராமங்களில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள்

1991 அக்டோபர் 4] [திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்]

அவருடைய பெயரில் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை யெல்லாம் வைத்துத்தான் இந்தக் கல்லூரியைத் தொடங்கினார்கள். ஆனால், அந்த நிலங்களையெல்லாம் உழுபவர்களிடமிருந்து அந்தக் கல்லூரிக்கு எந்தவிதமான வருமானமும் கிடைப்பதில்லை.

கல்லூரி என்பது தனியார் கல்லூரியாக இருந்தாலும், அரசு கொடுக்கின்ற சம்பளத்தின் காரணமாகத்தான் அந்த கல்லூரி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், நம்முடைய பேரவைத் தலைவர் அவர்களும் கூட அந்தக் கல்லூரியை ஒரு தடவை பார்த்துள்ளார்கள். எங்கள் பகுதியில் இருக்கின்ற குழ்நிலையில் இந்தக் கல்லூரி ஒன்றுதான் எங்களுக்குக் கல்வி கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பாக இருக்கின்ற காரணத்தால் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கல்லூரியை ஒன்று அரசு கல்லூரியாக எடுத்து, 'பகம்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அரசு கல்லூரி' என்ற பெயர் வைத்து, அதற்கான கட்டிடங்களைக் கட்டி, மற்ற தளவாடங்களை ஏற்படுத்தி, சிறப்பான கல்லூரியாக அதை ஆக்கித்தர வேண்டும்; அல்லது சென்னையிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற பச்சையப்பன் கல்லூரியைப் போன்று அதை, பகம்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரியாக ஒரு 'Trust' -ஐ ஏற்படுத்தி, பகம்பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் பெயரில் இருக்கின்ற நிலங்களை, அவர் பெயரில் இருக்கின்ற சொத்துக்களையெல்லாம் கூட அதற்கு உரிமையாக்கி, மிக நல்ல பேரறிவாளர்கள், நல்ல பெரும் தனக்காரர்கள் இவர்களையெல்லாம் அதில் அங்கத்தினர்களாக்கி அந்தக் கல்லூரியை ஒரு சிறந்த கல்லூரியாக ஆக்கித்தர வேண்டுமென்று நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் திருத்தம் என்பது இன்று மிக முக்கியமான ஒரு திருத்தம் ஆகும். காரணம் பல கல்லூரிகள் இன்று வியாபார நோக்கத்தோடு நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு நடக்கின்ற தனியார் கல்லூரிகளையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்தி, அரசு முழுக்கவனம் செலுத்தி, கல்வித் துறையில் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளில் எல்லாம் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்று சொன்னால், ஒரு பிரிவில் ஒரு அதிகாரி கொடுக்கின்ற கடன்கள் அனைத்தையும் வசூல் செய்த பிறகு தான் உனக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதே போல் இந்தக் கல்லூரிகளிலும், பணியாற்றுகின்ற பேராசியர்களுக்கு, அந்த மாணவர்கள் வெற்றி

[திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1991 அக்டோபர் 4]

பெற்றால்தான் உங்களுக்கு எதிர்காலத்தில் பதவியைப் பதவி உயர்வு அல்லது சம்பள உயர்வு என்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டு, இந்தச் சட்டத்திருத்தத்தை ஆதரித்து, உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : டாக்டர் (திருமதி) பியாட்ரிக்ஸ் டி'சோசா.

Dr. (Thrimath.i) BEATRIX D' SOUZA : Hon. Speaker, Sir, as a Christian and a representative of a minority community, I am, in principle, against undue interference by the Government and infringement of the rights of private minority institutions, Christian or otherwise, by the Government. However, when justice is not rendered to teachers and when, despite a Government Order and the recommendation of the Syndicate of the Madras University, five teachers-four of them Christians-are in imminent danger of being dismissed after long years of service, then, it is right and proper for the Government to step in. I know that the Bishop has pleaded on behalf of these teachers but in vain. To quote Shakespeare, "Something is rotten in the State of Denmark". I refer to the state of affairs in the Madras Christian College. A domestic enquiry has been conducted, a show-cause notice has been issued and, within a few days from now, five College teachers who have served the Madras Christian College faithfully for long will be dismissed. Their only fault appears to be that they have undergone an orthodox influence in an autonomous college which has been in existence for over 150 years and which has a long tradition of liberalism. The time has come for the Hon. the Minister for Education, who has been apprised of the situation, to step in and protect the rights of these teachers, with the powers given to the Government by the Private Colleges ((Regulation) Act. Since it is Christians who are being admonished, the rights of the Government in this regard are upheld by the Christians themselves. Therefore the Government has the rights and the sacred duty to protect these individuals against an unjust and harsh system. Thank you

பிற்பகல் 4.35

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தனியார் கல்லூரிகள் பற்றிய இந்தச் சட்டத் திருத்த முன்வடிவு என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் தெரிவித்ததைப் போன்று தனியார் நிர்வாகத்திலே இருக்கின்ற கல்லூரிகள் பலவற்றில் அரசாங்கத்தினுடைய உதவியைப் பெற்றுக்

1991 அக்டோபர் 4]

[திரு. இராம. வீரப்பன்]

கொண்டும், அரசாங்கத்தினுடைய உதவி பெறாத நிலைமையிலும் நிர்வகிக்கப் படுகின்ற கல்லூரிகளில் பலமுறைகேடுகள் நடக்கின்ற நேரத்தில் அந்தக் கல்லூரிகளில் பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்கு அதிலே பயிலுகிற நூற்றுக்கணக்கான அல்லது ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்படுகிற போது அரசாங்கம் தலையிடுவதற்கு என்று ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கிறது. அதாவது 'பிரைவேட் காலேஜ் ரெகுலேசன் ஆக்ட்' என்று தனியார் பள்ளி, கல்லூரி ஒழுங்குபடுத்துகிற சட்டங்கள். அந்தச் சட்டத்திலே தான் ஒரு விதிக்கு இப்போது திருத்தம் கொண்டு வந்து உங்கள் முன்னாலே விவாதத்திற்கு வைத்திருக்கிறோம். அதிலே 10 ஆண்டுகள் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை இன்னும் 5 ஆண்டுகள் அதிகப்படுத்தி 15 ஆண்டுகள் வரை அரசாங்கம் அந்தப் பொறுப்பிலே வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதுதான் இப்போது வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தினுடைய சாரம்.

இங்கே மாண்புமிகு ஆங்கிலோ இண்டியன் வகுப்பைச் சார்ந்த உறுப்பினர் திருமதி. டி. சோசா அவர்கள் ஒரு மைனாரிட்டி கல்லூரி பற்றிய சில குறிப்புகளையும் இங்கே தெரிவித்தார்கள். மாண்புமிகு திரு. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் நம்முடைய இந்திய நாட்டின் தலைவர்களில் ஒரு தலைவராகத் திகழ்ந்த நம்முடைய வணக்கத்திற்குரிய பசும் பொன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் பெயரால் நடைபெறுகிற அந்தக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற நாமெல்லாம் வருந்துவதற்குரிய அந்த நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துச் சொல்லி அது இப்போது அரசின் பொறுப்பிலே நடைபெற்றாலும் அது தினசரி செத்து, செத்துப் பிழைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு கல்லூரியாக இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டி அதை அரசே ஏற்றுக்கொள்ளலாமா, அரசே ஏற்றுக்கொண்டு ஒரு முழுமையான உயிருடைய கல்லூரியாக அந்தப்புகழ் மிக்க தலைவருடைய பெயராலே நினைவுச் சின்னமாக விளங்குகிற அந்தக் கல்லூரியை அரசே பொறுப்பேற்று நடத்த வேண்டும் என்றும் ஆலோசனை வழங்கினார்கள். நான் அந்த இரண்டு கருத்துக்களுக்கு மாத்திரம் விளக்கம் சொல்லி அமைகிறேன்.

பிற்பகல் 4-40

நம்முடைய தேவர் பெருமகன் பசும்பொன் முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்கள் பெயராலே இருக்கிற கல்லூரியைப் பொறுத் தவரையில் அதை யார் நிர்வகிப்பது என்பதிலே பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு உயர்நீதி மன்றத்திலே வழக்கு நிலுவையிலே இருக்கிறது. ஆனால் இதற்கிடையில் நிர்வாகச் சீர்கேடுகளை காரணம் காட்டித்தான் இன்னதற்கு அரசாங்கம் அந்தக் கல்லூரியினுடைய நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்கள் முயற்சி

[திரு. இராம. வீரப்பன்]

[1991 அக்டோபர் 4]

எடுத்து வழக்கிலே தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு இருக்கிறவர்களிடத்தில் பேசி நீங்கள் அதற்கு தீர்வு காண்பீர்களேயானால் நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சார்பிலே, தலைவர் அவர்களே உங்கள் மூலமாக, இந்த அனைத்து தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த பசும்பொன் தேவர் பெருமகன் முத்துராமலிங்கத் தேவர் கல்லூரியை ஒரு புகழ்மிக்க அரசு கல்லூரியாக மாற்றுவதற்கு அரசு எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இப்போதே அரசு கல்லூரி போன்றதான் நடாடப்பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அங்கே நடாடப்பெறுகின்ற செலவுகள் அனைத்தும் அரசினிடத்திலே இருந்து தான் பெறப்படுகிறது. ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக அது தனியார் கல்லூரி என்ற பெயரிலே அந்தச் சொத்துக்களுக்காகவோ அல்லது நிர்வாகத்திற்காகவோ அல்லது எந்தக் காரணத்திற்காகவோ யார் யாரோ அதிலே போட்டிப்போட்டுக் கொண்டு சண்டையிட்டுக் கொண்டிருப்பதைத் தீர்ப்பதற்காக நீதிமன்றத்திற்கு சென்று இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் மாத்திரம் இதிலே தலையிட்டு இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணமுடியாது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலகிருஷ்ணன் போன்ற, அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் இன்னும் சொல்லப் போனால் நம்முடைய சட்டமன்ற பேரவைத் தலைவர் அவர்களும், இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டால், மிக விரைவிலே இந்தப் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பார்களேயானால் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு பயன்படுகின்ற அந்தக் கல்லூரியை மிகச் சிறந்த கல்லூரியாக மாற்ற இந்த அரசு முன்வருவது என்பதை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் சார்பிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பியாட்ரிக்ஸ் டி'சோசா அவர்கள் இந்த சென்னை கிருஷ்ண கல்லூரியைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். தனியார் கல்லூரிகள் பற்றிய சட்டத் திருத்தம் என்ற காரணத்தால் அந்தக் கல்லூரியைப் பற்றிய பிரச்சினையும் இங்கே எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு தகவலை மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே உங்கள் மூலம் நான் இந்த மன்றத்திற்கும் மக்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இன்று மக்களிலே பெரும்பாலோருக்கு இந்தத் தனியார் நிர்வாகத்திலே இருக்கிற கல்லூரிகள் அவர்களுடைய முயற்சியால், அவர்களுடைய செலவிலே நடத்தப்படுவது போன்ற ஒரு தோற்றம், எண்ணம் இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. நான் அதைத்தான் முன்னாலேயே சொன்னேன். 1,300 கோடி ரூபாய் நீங்கள் நிதி ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறீர்கள். அதிலே ஊதியமாக மாத்திரம் சுமார் 1,200 கோடி ரூபாய் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த 1,200 கோடி ரூபாய்

1991 அக்டோபர் 4]

[திரு. இராம வீரப்பன்]

என்பது அரசாங்க கல்லூரிகள், அரசாங்க நிறுவனங்களுக்கு மாத்திரம் அல்ல. எய்டெட் காலேஜ், நம்முடைய மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்களே, அதே போல உதவி பெறுகிற தனியார் கல்லூரிகள் அதிலேயும் எப்படி உதவி பெறுகிறார்கள் என்றால், அங்கே இருக்கிற ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் அரசாங்கம் சம்பளம் தருகிறது. ஒரு காலத்தில் அந்தக் கல்லூரிகள் தோன்றுவதற்கு நிலங்களைக்கூட அரசாங்கமே வழங்கி இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு கட்டிடங்களை கட்டுவதற்கு யார் யாரோ நிதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு இன்றைக்கு நிர்வாகத்திலே வந்து சிலபேர் அமர்ந்துகொண்டு அவர்கள் தங்களுடைய சொத்தைப் போல அதை மாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். வெளியிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு, குறிப்பாக இந்தக் கிழவனாகக் கல்லூரி பற்றி விவாதத்திற்கு வந்ததால் அந்தப் பெயரைச் சொல்லிக் குறிப்பிடுகிறேன். வேறு யாரையும் புண்படுத்த வேண்டும் அல்லது அவர்களைக் குறைப் படுத்தவேண்டும் என்பதற்காக சொல்லவில்லை அல்லது சிறுபான்மை பிரிவினரைப் பற்றி அவர்களுடைய வளர்ச்சியைப் பற்றி அல்லது அவர்களுக்குள்ள உரிமைகளைப் பறிக்கவேண்டுமென்பதற்காகவும் சொல்லவில்லை. திருமதி டி. சூசா போன்ற, கல்லூரிகளில் பணியாற்றிய ஆசிரியைகள் அவர்கள் மாநில கல்லூரியிலே பணியாற்றி இப்போதுதான் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அவர்களை நியமன உறுப்பினராக தேர்ந்தெடுக்கப் போகிறார்கள் என்று தெரிந்ததற்குப் பின் அவர்கள் பேராசிரியையாக விளங்கியவர்கள்—ராஜினாமா செய்துவிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஒரு சிறுபான்மை சமுதாயத்தை அங்கிலோ இந்தியர் சமுதாயத்தை சேர்ந்தவர்கள். ஆகவே, அவர்களே ஒரு ஆசிரியர் என்கிற காரணத்தாலேதான், 'தனக்கு வந்தால்தான் தலைவலியும், காயச்சலும்' என்பார்களே அதேபோல ஒரு ஆசிரியர் ஆக, இந்த 'மச்சிங் சும்யூனிட்டி' யிலே இருந்து வந்த அந்தக் காரணத்தினாலே இன்றைக்கு அந்த கிழவனாகக் கல்லூரியில் சில குறிப்பிட்ட ஆசிரியர்கள் மிகப் பெரிய அளவிலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

பிற்கல் 4.45

அங்கே உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். போராட்டம் தொடங்கினார்கள், அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கே இது கொண்டுவரப்படவில்லை. காரணம் இது ஒரு மைனாரிட்டி இன்ஸ்டிடியூசன். அதற்குப் பிறகு பல்கலைக் கழகமும் தலையிட முடியவில்லை. அரசாங்கமும் தலையிட முடியவில்லை. கடைசியில் ஆசிரியர்கள் அமைப்பு எல்லாம் அரசாங்கத்திடம் முறையிட்டதற்குப் பிறகு, அவர்களை நாங்களே அழைத்துப் பேசுகிறபோது அந்தக் கல்லூரியினுடைய முதல்வர் வந்தார் நான் உரிய முறையில் நீங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து.

[திரு. இராம வீரப்பன்]

[1991 அக்டோபர் 4]

கொள்ளுங்கள், ஆசிரியர்களிடத்திலே அந்த அளவில் நீங்கள் பகைமை உணர்ச்சி காட்ட வேண்டாம். குறைகள் இருந்தால், குற்றம் இருந்தால் அதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று சொன்னதற்குப் பிறகும், இப்போது 5 ஆசிரியர்களை வேலை நீக்கம் செய்வதற்காக 'ஷோகாஸ் நோட்டீஸ்' கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கத்திற்கு, நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே அநேகமாக 3 அல்லது 4 பேர் கிருஸ்தவர்கள்தான். மைனாரிட்டி வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் தான். அதனால் தான் நம்முடைய திருமதி டி. சூசா அவர்கள் இந்தக் கருத்தை இங்கே தொடங்கினார்கள்.

ஆகவே, இந்த கிருஸ்தவக் கல்லூரிக்கு மாத்திரம் நாம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1 கோடியே 23 லட்சத்து 24 ஆயிரத்து 900 ரூபாய் சம்பளமாக வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த உண்மையை நீங்கள் தெரிந்துகொண்டாக வேண்டும். நாம் மற்ற விவரங்களுக்குள் இப்போது செல்ல விரும்பவில்லை. இதைப் போலத்தான் தமிழகத்தில் நடைபெறுகிற சிறுபான்மை தனியார் கல்லூரிகள். கிருஸ்தவக் கல்லூரிக்கு மட்டும் 1 கோடியே 23 லட்சத்து, 24 ஆயிரத்து 900 ரூபாய் அரசாங்கம் ஆண்டுதோறும் வழங்குகிறது. இதற்குப் பிறகு வேறு செலவுகளுக்காகவும் அரசாங்கம் வழங்குகின்றது. அந்த விவரம் என்னிடத்தில் இல்லை.

ஆகவே, ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் நாம் தருகிறோம். ஆனால் ஆசிரியர்களை நியமிக்கிற உரிமை அரசாங்கத்திடம் இல்லை. ஆசிரியர்களை நீக்குகிற உரிமை அரசாங்கத்திடம் இல்லை. இந்த சூழ்நிலைகளை எல்லாம் மனதில் வைத்து தான் இன்றைக்கு இருக்கிற சூழ்நிலைக்கேற்ப அரசியல் அமைப்பு சட்டங்களே மறுபரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சிறுபான்மையினருக்கு இருக்கிற உரிமை என்பது மிகத் தெளிவாக அரசியல் சட்டம் அமைப்பு சொல்லியிருக்கிறது. அவர்கள் 31-ல் தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். "all minorities whether based on religion or language shall have the right to establish and administer the educational institutions of their choice".

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதுதான் அரசியல் அமைப்பு சட்டம் வகுத்திருக்கிற அடிப்படை உரிமை. ஆகவே அவர்கள் தங்களுடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்றவாறு, அது மைனாரிட்டி மொழி சிறுபான்மையினராயினும் அல்லது மதத்து சிறுபான்மையினராயினும் அவர்கள் இந்த நிறுவனங்களைத் தொடங்குவதற்கு முழு அதிகாரம் பெற்றவர்கள். இது வளர்ந்து வளர்ந்து இந்த நிறுவனங்களுக்குள்ளே தலையிடக் கூடாது என்கிற ஒரு வைதீக மனப்பான்மையை

1991 அக்டோபர் 4]

[திரு. இராம வீரப்பன்]

போன்ற ஒரு கருத்தை வலியுறுத்தி வந்த காரணத்தை இன்றைக்கு உயர்நீதி மன்றம் மறுத்து தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. உச்ச நீதிமன்றமும் மறுத்து தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. அவர்கள் இந்த நிறுவனங்களைத் தொடங்குவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் மற்ற விதிமுறைகள் அரசாங்க விதிமுறைகளுக்கு, பொது விதிமுறைகளுக்கு கட்டுப்பட்டாக வேண்டுமென்று இன்றைக்கு உச்ச நீதி மன்றத்திலும் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உயர்நீதி மன்றத்திலும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டு வழக்குகளில் இப்படி தீர்ப்புகள் வழங்கப்பெற்றிருக்கின்றன. ஒரு விதிவிலக்கு தனியார் கல்லூரி திருத்தச் சட்டம் என்பதில் இருந்தது. அப்படி ஏற்படுத்தப்பட்ட அந்த விதிவிலக்கை சென்னை உயர் நீதிமன்றமும் சுட்டிக்காட்டி அந்த விதிவிலக்கு தந்ததே தவறு. எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இங்கு சட்டம் செய்ய வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்டியதையொட்டி ஓர் அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இந்த ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சினைகளுக்காக.

அந்த அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்ட பிறகும், அந்த ஆசிரியர்களை நாங்கள் வேலையை விட்டு நீக்குகிறோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற தனியார் கல்லூரிகள் என்பது அநேகமாக செல்ப் பினான்சிங், தங்களுடைய நிதியிலேயே நடக்கிற கல்லூரிகள் போன்றவைகளைத் தவிர மற்றவைகள் அனைத்தும், 99 சதவிகிதம் நம்முடைய அரசு வரிப் பணத்திலே. அரசினுடைய நிதி உதவியிலே நடைபெறுகிற கல்லூரிகள் தான். அது எந்த மதத்தைச் சார்ந்த, எந்த மொழியைச் சார்ந்த, எந்தப் பிரிவைச் சார்ந்த கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, ஆகவே, அப்படி வருகிற காலத்தில், இந்தக் கல்வி நிறுவனங்களை ஒரு தொகுதிக்குள்ளேயே, ஒரு வரன்முறைக்குள்ளேயே உட்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடும், யாருடைய உரிமைகளும் பாதிக்கப்படாத முறையில், பறிக்கப்படாத வகையில், ஆனால் அதே நேரத்தில் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் உரிய நீதி கிடைக்கின்ற வகையிலே ஒரு சட்டமுன்வடிவை கொண்டுவர வேண்டுமென்கிற எண்ணமும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி டி. சூசா அவர்கள் இந்த கிருஸ்தவக் கல்லூரிப் பிரச்சினையை இந்த சட்டமுன்வடிவிலே எழுப்பி விளக்கம் தெரிவிக்க எனக்கு வாய்ப்புத் தந்ததற்காக நான் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பிற்பகல் 4.50

நான் அந்தக் கிருத்துவக் கல்லூரி நிர்வாகத்தை, உங்கள் மூலம் அன்போடும், பணிவோடும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அருள்கூர்ந்து யாருக்கும் நீங்கள் தீங்கு இழைக்காதீர்கள்.

1991 அக்டோபர் 4]

[திரு. இராம வீரப்பன்]

இன்றைக்குப் புகழ்மிக்க இந்தச் கல்லூரியினுடைய நிர்வாகத்தின்மீது பல புகார்கள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கல்லூரியினுடைய அமைப்புகள் பலவற்றிலிருந்து புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் பரிசீலிக்கிற நேரத்தில் இன்னும் ஒன்றையும் சொல்கிறேன், அரசாங்கத்திற்கு ஒரு அதிகாரம் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துகிற சூழ்நிலைக்கு கிருஸ்துவக் கல்லூரி இடம் அளித்துவிட வேண்டாம் என்று நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தனியார் கல்லூரிகள், சிறுபான்மை நிர்வாகக் கல்லூரியானாலும் முறைகேடுகள் நடந்தால், அங்கே அந்திகள் இழைக்கப்பெற்றால், அரசாங்கம் தலையிட்டு ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரை நியமிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் ஸ்பெஷல் ஆபீசர், அந்தச் சிறுபான்மைப் பிரிவைச் சார்ந்தவராக இருக்கவேண்டுமென்பது விதி. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் கிருத்துவக் கல்லூரி நிர்வாகிகளை அன்போடு கேட்டுக்கொள்வேன், புகழ்மிக்க அந்தச் கல்லூரியினுடைய சிறப்பை, பெருமையை நிலை நிறுத்துங்கள். அந்தச் சிறுபான்மை சமுதாயத்தினர் நடத்துகிற கல்லூரிகள் மிகச் சிறந்தவை என்று பெற்றிருக்கிற பெயரைக் காப்பாற்றுவார்கள் என்று சொல்லி, இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகளைத் தவிர்க்கின்ற வகையிலேதான் இந்தச் சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இதை ஏற்று நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சி. ஞானசேகரன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவருகிற போது, செக்ஷன் 38-லே ஒரு அமென்ட்மென்ட் கொண்டு வந்து, 10 ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகு, ஒவ்வொரு ஆண்டாக நீட்டி, 5 ஆண்டுகள் வரையில் நீட்டிக்கலாம் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது 1,200 கோடியை தனியார் கல்லூரிகளுக்கு சம்பளத்திற்காக அரசாங்கம் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, 10 ஆண்டுகளுக்குள் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாவிட்டால் அரசே ஒரு ஆணை பிறப்பித்து, அதை அரசுக் கல்லூரியாக மாற்ற ஏன் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1,200 கோடியும் தனியார் கல்லூரிகளுக்கு அல்ல. அதில் ஒரு திருத்தம். தனியார் கல்லூரிகளுக்கும் சேர்த்து 1,200 கோடி ரூபாய். இந்த முறைகேடு நடைபெறுகிற தனியார் கல்லூரிகளை அரசாங்கமே எடுத்துக் கொண்டால் என்ன என்ற பிரச்சினை விவாதிக்கப்படுகிறது. விவாதிக்கப்

1991 அக்டோபர் 4]

[திரு. இராம வீரப்பன்]

பட்டது. ஆனால் அதிலே இருக்கிற சிக்கல், அதிலே இருக்கிற சொத்துக்கள் தனியாருக்குச் சொந்தமானவை. தட்டிடங்கள், இடங்கள்—அப்படிப்பட்ட சொத்துக்கள் அவர்களுக்குச் சொந்தமானவை. அப்படிப்பட்ட சொத்துக்களைச் சேர்த்து எடுக்கிறபோது அது அரசியல் சட்டத்தின்படி சில அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிக்கிறோம் என்ற சூழ்நிலை வரும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் நம்மிடத்தில் இல்லை. ஒருவேளை கால நிலைமை, சூழ்நிலைகள் வளர்ந்து, வளர்ந்து அப்படி எடுக்கவேண்டிய சூழ்நிலை வருமானால் அதற்குரிய சட்டத்தை உருவாக்க அரசு பரிசீலிக்கும். அப்படி ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டதற்குப் பிறகு, முழுமையாக இப்படிப்பட்ட முறைகேடான தனியார் கல்லூரிகளை, ஆசிரியர்கள்-மாணவர்களுக்குத் தீங்கு இழைக்கிற கல்லூரிகளை அரசே எடுத்துக்கொள்ளும் வகையில் அந்த முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

(மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படுகிறது.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3. திருத்தங்கள் இல்லை.

பிரிவுகள் 2 மற்றும் 3 சட்ட முன்வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் எனவும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் ‘ஆம்’ என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் ‘இல்லை’ என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

(மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

[பேரவைத் தலைவர்]

[1991 அக்டோபர் 4]

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்கவேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

(மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. இராம வீரப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“1991 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு தனியார் கல்லூரிகள் (முறைப்படுத்துதல்) திருத்தச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 47/1991) நிறைவேற்றப் பெற வேண்டும்”

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகமென்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

(மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.